Ken I See

Zaans/ Wormer fusion/popformatie met Paul vd Velde, Otto Oussoren en de eminente ritmetandem Bob de Roo (basgitaar) en Ed Carper (drums). Later sloot zanger Rob Stam zich ook aan.

Zaanse band met oprichters Paul van der Velde (gitaar, zang, syntheziser) en Otto Oussoren (sologitaar). Het duo onderhield een langdurige samenwerking en bleek een groeikern voor een aantal goede bands in de periode 1981-1991. Oussoren: 'Helaas vonden de heren dat na elke wijziging in de samenstelling ook een andere bandnaam moest worden gekozen: achtereenvolgens 'Rundfunk', 'The Commuters', 'The Sand' en 'Ken I See'.

Oussoren: 'Voor het publiek schijnt er geen consistentie te zijn geweest, maar schijn bedriegt. Paul en Otto schreven de nummers waarbij Paul mooie teksten leverde met een boodschap door zijn belezenheid in internationale literatuur. In de oefenruimte werd door een paar goede muzikanten om het duo heen steeds mooiere resultaten geboekt. Dit tijdrovende en intensieve proces van muziek maken was op dat moment redelijk uniek in de bandjes wereld in de Zaanstreek.'

Na de periode Rundfunk, Commuters vinden Paul en Otto hun definitieve bezetting in The Sand. Hier met tweede van links op de foto nog bassist Rob van Dijk in de gelederen. Met het toetreden van bassist Bob de Roo niet lang daarna begint de creatieve succesperiode. Na een optreden op de Popmarathon 1985 in het Drieluik wordt de bandnaam 'Ken I See'. De bandbezetting is daarna lange tijd consistent en de groep werd ook succesvol buiten de regio met onder andere een Radio 3FM studio-sessie 1989 en optredens in onder meer De Melkweg in Amsterdam.

Oussoren: 'Na een periode van stijl ontwikkelen, uitproberen en groeien was The Sand ontstaan en uiteindelijk Ken I See. Persoonlijk vindt ik - als ik op al mijn bands terugkijk - ik met Lee Boogie Blues Band (met Niek Grandiek) de meest eerlijke muziek heb gemaakt.

Ken I See maakte echter de meest krachtige en mooie complexe muziek waaraan ik heb meegewerkt, met name wat later in haar bestaan. Het bracht me als muzikant op een hoger niveau.'

'Dat had veel te maken met de basis Ed Carper en Bob de Roo. Deze twee uitzonderlijke muzikanten brachten ons werk op een enorm hoog niveau.'

'Ed Carper won als klein jochie de volle Speeldoos voor zich in door met een drumsolo van vijf minuten het Kuskoz (Kultureel Scholieren Kontakt Zaanstreek) gala te winnen. Het publiek ging op de stoelen.

Bob de Roo was nog meer dan Johnny Tevreden gevormd door de muziek van Jaco Pastorius, Stanley Clarke en Level 42 en had een prachtige techniek en muzikaliteit. De samenwerking tussen Ed en Bob was in andere bands al erg hecht geworden en in feite speelden we voortdurend vier partijen op hoog niveau: bas - drums - sologitaar en zang.

De muziek is erg moeilijk te benoemen maar laten we het houden op intellectuele
fusion rock, met blues, funk, alternatieve en jazz invloeden. Er zijn opnames van een aantal demo's, onder andere bij de toen net opgerichte SPN (Stichting Popmuziek Nederland) en bij de NCRV Bandstand (Paperclip radio). Verder zijn er onder andere live optredens geregistreerd in de melkwek (met video) en Drieluik.

De bezetting bleef grotendeels ongewijzigd in het bestaan van Ken I See. In het laatste jaar was zanger Rob Stam de frontman van de band. De muziek was een enorme uitdaging voor hem. Hij bleef uitstekend overeind in de volle Melkweg.'

Ken I See werd eind 1989 opgeheven. Paul van der velde ging verder bij Caramba en Otto Oussoren werd korte tijd gitarist bij Chime, een jazz-fusion band uit Haarlem.

Otto was in de periode 80's - 90's ook betrokken bij drie Zaanse projecten: 1: Als componist, gitarist en bandleider van het muziektheater 'Nitwit Special in de periode 1981-1983 (producties 'Nitwit Spektakel' en 'De Waanzin Voorbij'). 2: Het project 'Blues Train' in 1991 en 1992 met leider Klaas Versteeg live in Drieluik. 3: De Big band Workshop van Nol Sicking in de periode 1993-1996 met optredens op Royal Jazz op locatie Zaanlands Lyceum.